

ODMÍTNUTÍ

autor: Kateřina Lužná

Zapomeň! Ne, už podesátý ti říkám, že ne, nebudu to znova zkoušet! Ano, slyšíš dobře! Žádný takový, pokusů už bylo milión a nikdy mě to nebavilo, končím! Ne, smrtelně vážně, nebavilo, ani na chvíli, ani z jedné strany! Tentokrát už mě vážně neukecáš. Prosím tě, to mi říkáš pokaždý, jak tomu přijdu na chuť, a kde nic tu nic!

S tímhle na mě taky nechod'. Mně je úplně fuk, jak to milujou ostatní, já se u toho otravuju a tečka! Jo, jsem výjimka! Podívej se, když si to kdovíjak užíváš ty, prosím, ale mě vynech. Ve dvou je to lepší, to je pořád dokolečka, ve dvou je to lepší, no jak pro koho! Tentokrát něco jinýho, no jasně, starou belu jinýho! Nuda jako prase bude, jako vždycky! Jediný rozdíl je, že někdy děláš větší a někdy menší kravál! Anebo se někdy víc a někdy míň zapotíš! Si myslíš, že je taková zábava tě věčně čuchat nebo co?

Co na tom máš? Vysvětli mi, co na tom máš? Nejlepší zábava na světě, tohle tvrdíte všichni. Proč, panebože? Akorát celou dobu ten nesmysl lítá tam a zpátky! Lepší místo, prosím tebe, místo to fak nevylepší. No ty jsi se zbláznil! Vždyť tam bych byla úplně na ráně! Co když ještě něco schytám, třeba do obličeje? Zapomeň. Ano, poslední slovo. Dobře, když to potřebuješ slyšet naplno, prosím: už mě nikdy na žádný fotbal nedostaneš!